

2
2011

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

Duften av *kjærlighet*

side 10-12
og 14-15

Miljøfyrtårn

Satser på
samarbeid
med brukerne

siste side

Det er et usedvanlig talende bilde Vagn Kristensen (se artikkelen side 10-12) har tatt av denne muslimske kvinnen med barnet sitt, eller kanskje broren sin, på armen. Hun vet nok en del om hva alvorlig sykdom kan gjøre med små barn, og spesielt hvordan polio kan ødelegge et liv. Derfor er hun nysgjerrig på disse hvite menneskene som er kommet langt fra nord til Nigeria for å vaksinere barn mot den fæle syk-

dommen. Men det sitter langt inne å blant den muslimske befolkningen å komme med barna til vaksiner. Fordommene rår. Men noe har vekket denne kvinnens nysgjerrighet. Er det duften av kjærlighet, av en uegennyttig handling, godhet?

I denne utgaven kan du lese om Vagns opplevelse av å stå i en gi-rolle og oppdage kraften og gleden ved å kunne gjøre noe for andre.

Eller du kan lese om unge Anna Birkeland, som har fått stå midt i møtet mellom kambodjanere, som har oppdaget Jesu kjærlige omsorg, og Jesus som møter dem med åpne armer.

Om få dager er vi inne i den stille uken, og det blir påske. Og hva er påsken annet enn den store fortellingen om han som hadde og har så mye å gi, som helt bokstavelig gav livet sitt for vennene sine? Gjennom århundrer har den fortellingen tiltrukket seg stadig nye skarer av mennesker og inspirert en rekke kunstnere.

- Hva er dette?
- Vil han meg noe?
- Hvorfor meg?
- Hvordan kan jeg komme i kontakt med ham?

Har de undret, og spurt, og lett. Og de som virkelig har lett, har funnet ham som ikke bare gikk i døden for vennene sine, men som gikk gjennom døden og seiret. Han vant livet for sine venner. Påsken er smektkfull av dramatik, men også mystikk. Her er nok å gruble over, for de av oss som lar oss utfordre.

Når vi enkle mennesker opplever kraften og gleden i tjenesten, i den uegennyttige handlingen, tror jeg det er fordi vi da er i kontakt med kilden til alt liv og alt som heter godhet under himmelen. Slik er Gud. Verden har sett ham i personen og forsoneren Jesus Kristus, han som gikk omkring og gjorde godt, reiste mennesker opp fra undertrykking, skam og urett, sorg og sykdom, og fra følgene av deres feilslåtte valg. Han delte deres kår og bøyde seg helt bokstavelig ned til krøplingen i støvet.

- Hva vil du jeg skal gjøre for deg?
Det er som i eventyret. Ett ønske kan gå i oppfyllelse. Hva er da viktigst?

- Herre, miskunne deg over meg. Se i nåde til meg!
Og det gjør han. Han ser i nåde til oss som ber om det; som ser, at om vi skal snakke sant om våre liv, så trenger vi nåde, i bønner og spann, daglig. Men han gav også mat til de som sultet, vann til de som tørstet, legedom til de som var syke, liv til døde, oppgaver til livstrette, vennskap til venneløse, tid til utstøtte, han så de usette. Praktiske handlinger som viser at enhver kan finne sin plass i tjenesten for andre. Nok å ta fatt i.

Når vi gjør som han, er vi i hans følge. Da gir han av sitt til oss, og han gir gjennom oss.

Da han sa «gå» til sine læresveiner, sa han også at han skulle være med dem alle dager så lenge verden står. Nå er det mye som kan tyde på at verden vakler, men enn så lenge står den altså, og vi utfordres til innsats. Mer enn noen gang er det klart for oss hvordan hatet rår, og hvor mange som trenger å få kjenne duften av kjærlighet, av omsorg og godhet.

Den som følger «duftsporet», vil for eller seinere komme til kjernen i påskefeiringen, og finne han som sier: «Kom til meg alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile.»

Og fra møtet med ham, går veien tilbake til menneskene som trenger nestekjærlighet omsatt i handling, fruktene av et Jesu-etterfølgende liv. Slik er læresveinens rolle: Se hvordan Mesteren gjør det. Gå så hen og gjør like dan. Eller som det heter blant ungdommen: WWJD - What Would Jesus Do. Så enkelt og så vanskelig.

Peer Rødal Haugen
redaktør

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rødal Haugen
epost: redaksjon@peers.no
TELEFON: 99261422

KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
ADRESSE TIL REDAKSJONEN:
Fjæreposten v/ red. Peer R. Haugen
Krokvn. 16, 4870 Fevik

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Døpte i Fjære menighet

«De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise dem bort. Men Jesus kalte de vise seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til.» Sannemot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i døden»

Isabell Nesheim Borøy Botnen
Døpt i Fjære kirke 20. februar

Lilja Larsen
Døpt i Fjære kirke 20. februar

Naomi Valentina Salvesen-Andersen
Døpt i Fjære kirke 20. februar

Anon Haslekås Solheim
Døpt i Fjære kirke 20. februar

Elias Hegland-Pettersen
Døpt i Fjære kirke 27. februar

Tobias Løhaugen Dølemo
Døpt i Fjære kirke 27. februar

Jonas Lervold
Døpt i Fevik kirke 27. februar

Kaja Bringsverd Johnsen
Døpt i Fjære kirke 6. mars

Niklas Roland Steen
Døpt i Fjære kirke 6. mars

Andreas Linga-Jørgensen
Døpt i Fjære kirke 20. mars

Anniken Eskadal-Gasemyr
Døpt i Fjære kirke 20. mars

August Sandberg Salvesen
Døpt i Fjære kirke 20. mars

Rebecca Eskedal Jakobsen
Døpt i Fjære kirke 20. mars

Tove Berg Simonsen
Døpt i Fjære kirke 20. mars

NESTE
NUMMER

kommer 14. juni
frist for materiell 1. juni

Utgavene i 2011 skal etter planen komme ut 15/2, 12/4, 14/6, 20/9, 8/11 og 20/12.
Frist for å levere stoff til hver utgave er 13 dager før utgivelsesdatoen.

det skjer smart!

PÅSKEVANDRING 14. APRIL

i Fjære kirke kl. 10.15 for barn fra 3 til 6 år i følge med en voksen. Er du hjemme med barn eller er dagmamma for barn i denne aldersgruppen, er dere hjertelig velkommen til kirka denne dagen for å høre, se og oppleve påskens budskap.

SMÅBARNTRÉFF 15. APRIL

Fredag 15. april kl. 10.00-12.00 er det siste gang med småbarnstreff på Vik bedehus. Uformelt tilbud til barn under skolealder i følge med voksen. Liten sang- og fortellerstund, nistespising og lek. Famileklubb i Fevik kirke tirsdag 3. mai kl. 17.00. Tilbud til alle familier med salg av billig middag (kr. 20 pr. person), sang fra Elle Melle, andakt og lek.

TO STI-TURER I MAI

Søndag 8. mai kl. 10.00 fra Fevik kirke. Turen går til Kniben og Kaldvell i Lillesand sammen med søndagsskolen.

Ta med det du trenger av mat og drikke.
Søndag 29. mai kl. 12.30: Etter gudstjeneste i Fevik kirke, STI-tur til Løheia og Knaben (Øvre Landvik /Herefoss).

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP - ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS
LILLESANDSVN. 29, 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpato.no

MARK ASTRUP
JENS PETTER FOSSELL

FAMILIE-WEEKEND 20.-22. MAI

på Vegårtun leirsted på Vegårshei 20.-22. mai. Se mer info på www.fjæreposten.no eller ring menighetskontoret for informasjon eller påmelding: 37 09 01 13.

PÅSKEN I ORD OG TONER 2. PÅSKEDAG

Tradisjonen tro blir det arrangert «Påsken i ord og toner» 2. påskedag i Fjære kirke kl. 19.30. Det er Helge Spilling og Kirsti P. Haugen som innbyr til en kveld med ord og toner som har påsken som tema. Med seg har de Hesnes Brothers, Randi Bakke, Åshild Wilhelmsen, Jenny Z. Haugen og Eli Anne Haugen til å bidra musikalsk. Opplesning ved Peer R. Haugen. Det blir mange kjente og kjære påskesanger å være med på, og ettersom vi tar oss gjennom påska dag for dag. Velkommen til Fjære kirke 2. påskedags kveld.

KUNSTUTSTILLINGEN I FEVIK KIRKE

blir 15. - 23. oktober. Hovedutstiller i år blir Sigurd Lindstrøm. Utstillingen feiret 10-årsjubileum i 2010, med Arild Andresen som hovedutstiller.

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap - Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-15

Adam og Eva i hagen

BIBEL quiz

Personer fra det Gamle Testamentet. Hvem er dette?

- 1 Han var en nasireer fra han ble født. En kvinne lurte ham og klippet de 7 flettene hans. Han drepte mange ved sin død.
- 2 Farens tjener fant en kone til ham. Moren lo før han ble født. Han var gift med Rebekka.
- 3 Han var fange i Babylonia. Han tydet drømmer. Han ble kastet i løvehulen.
- 4 Han ble kalt Guds sønn. Han prøvde å gjemme seg for Gud. Han bodde i en hage.
- 5 Han var tjener hos Potifar. Han var hersker over hele Egypt. Han hadde en fargerik kjortel.
- 6 Han var profet. Han drepte Ba'als profeter ved Kisjonbekken. Han dro til himmelen i en ildvogn.
- 7 Han undertrykte israelittene. Hans datter reddet et barn fra døden. Han ble rammet av svære ulykker.
- 8 Hun satt under et palmetre. Hun var profet. Hun var dommer i Israel.

Riktig svar:
1. Samson
2. Isak
3. Daniel
4. Adam
5. Josef
6. Eila
7. Farao
8. Debora

En kveld jeg skulle legge min datter på 6 år så det ut som hun var i veldig dype tanker. Vi hadde nettopp lest i barnebibelen om Adam og Eva i hagen og om slangen som lurte Eva til å spise av frukten. «Er slangen djevelen?» spurte hun meg. Litt lenger ut i samtalen kom det frem at hun hadde vært i snakk med noen venninner om ildsjøen. Hun synes dette var skummelt og var veldig engstelig for både djevelen og ildsjøen, og for at hun skulle havne der. Huff, dette var vanskelig å forklare, tenkte jeg. Jeg begynte med å fortelle frelseshistorien for henne. Vi hadde jo lest om Adam og Eva i hagen, og at forholdet deres til Gud ble ødelagt da de var ulydige. Men Jesus kom til jorda, døde på korset og stod opp igjen. Dermed kunne vi igjen være venner med Gud. Jesus reddet oss. Jeg fortalte at hun ikke trengte å være redd, for i Bibelen står det at alle som tror på Jesus er Guds barn og kommer til himmelen. Vi avsluttet med å be sammen om at Jesus skulle gjøre slik at hun ikke var redd mer. Hun la seg til å sove og virket beroliget.

Da hun våknet neste morgen, fortalte hun lykkelig og glad at hun hadde drømt om Jesus den natten. Hun forklarte mens hun smiler med hele seg at hun hadde drømt at hun og lillebroren hadde vært i himmelen sammen med Jesus. «Det var mange barn der, og så satt vi på fanget til Jesus begge to sammen med de andre barna.» Var dette en drøm ifra Gud? Jeg velger å tro det. Jeg sendte en stille takkebønn for at Gud på en enkel og overbevisende måte hadde vist sin kjærlighet til jenta mi.

Hvem er det barna vil sitte på fanget hos? Ikke hos fremmede, eller folk de føler seg utrygge på. Jesus er en trygg person med et fang som er stort nok til å romme alle barn (og voksne). Her er det plass til alle som vil og her er det trygt og godt å være. I Bibelen kan vi lese om at Jesus lot de små barna få komme til seg. Det gjør han også nå. Jeg fikk se bildet av Jesus med barna på fanget på en fornyet måte gjennom et barns øyne. Det er vel ikke for ingenting at Jesus sa at vi må bli som barn for å komme inn i himlens rike. Og at barna er de største i himmelriket. Vi kan lære mye av barna: deres tro, takknemlighet, glede, avhengighet og ikke minst ærlighet.

Den første dårlige samvittighet

Tilbake til Adam og Eva som spiste av det forbudte kunnskapsens tre. «Da ble øynene åpnet på dem begge...og Adam og hans kone gjemte seg for Gud mellom trærne i hagen (1.Mos. 3,7-8).» Ut ifra denne fortellingen fra urhistorien, var dette antagelig første gang mennesket gjorde noe i mot Guds bud og fikk dårlig samvittighet. Siden den gang har menneskene, i følge Bibelen, levd vekselvis i og utenfor Guds vilje.

Vår samvittighet kan være et resultat av det våre foreldre lærte oss som barn, påvirkning fra andre i omgivelsene våre, men som kristen tror jeg også at vår samvittighet blir preget av Bibelen og Guds Ånd. Noen har en overfølsom samvittighet, ved at en får dårlig samvittighet for noe man ikke burde ha dårlig samvittighet for. Andre igjen får ikke dårlig samvittighet, når en kanskje burde. I en kommentar til Watergateskandalen, fortalte Nixons assistent Jeb Magruder Senatets etterforskningskomité: «Vi lurte oss selv til å tro at vi ikke gjorde noe galt, og da vi gjorde ting som var ulovlig, hadde vi mistet kontrollen.»

Forutsatt at vår samvittighet fungerer «riktig», er den som en innbruddsalarm som gir oss beskjed om at noe er galt. Paulus snakker om samvittigheten til Timoteus og sier at han må holde fast på troen på Kristus, og sørge for å ha ren samvittighet. «Noen har feid samvittigheten til side, og troen deres har forlist (1. Tim. 1,19).» Med andre ord; vedlikehold din samvittighet. Fordi «alle gjør det», eller du «slipper unna med det», eller at «det føles riktig», betyr ikke alltid at det er rett. Jeg vil avslutte med et sitat fra Martin Luther som sa: «Min samvittighet er blitt tatt til fange av Guds ord, og å gå imot samvittigheten eller skriften er verken rett eller trygt.»

Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

Søndag 27. mars var det to flotte familiegudstjenester i Fjære menighet med utdeling av barnebibler til dem som fyller 4 år denne våren – en gudstjeneste i Fjære kirke kl. 11.00, og på ettermiddagen, kl. 17.00, gikk turen til Fevik kirke. Til sammen 21 4-åringer møtte opp og fikk utdelt hver sin flotte bok. Barna ble også invitert til samling to mandager i etterkant av gudstjenesten. Her var det noen som fikk sin barnebibel, fordi de ikke hadde hatt anledning til å komme på gudstjenesten.

Tema for søndagen var Maria budskapsdag. Det vil si historien om Maria som fikk beskjed fra en engel om at hun skulle bli med barn, føde en sønn og kalle ham Je-

Flanelografen er fått sin renesanse. Eli Anne Haugen har fanget barnas oppmerksomhet om skapelsesfortellingen.

Utdeling av 4-årsbok

sus. På Maria budskapsdag er det nemlig 9 måneder til jul, tidspunktet Jesus ble født. I den forbindelse var det derfor naturlig å ta med et lite intervju med den gravide menighetspedagogen. I prekenen trakk presten frem også viktige linjer fra Jesu unnfangelse til fødselen, og videre til Jesu død.

Det var også veldig flott med kor som deltok i begge gudstjenestene, Elle Melle Tween i Fevik kirke og Elle Melle Mini i Fjære kirke. Det er alltid hyggelig at barnekoret opptrer, og særlig når det er familiegudstjeneste, eller Sammen-gudstjeneste som det også kalles. I Fevik kirke pleier det også å være kveldsmat etter gudstje-

nen er ferdig. Menigheten har et flott team som stiller til og rydder på kjøkkenet.

Påfølgende mandag hadde vi samling spesielt for 4-åringene. Her fikk vi møte dukkene Frank og Fia, vi sang sammen og Eli Anne Haugen fortalte om skapelsen på flanellograf. Barna var ivrige med i fortellingen, og hjalp til med å huske hvilke dyr Gud hadde skapt. Til slutt i samlingen koste vi oss med frukt før vi sang «Kjære Gud jeg har det godt» og sa takk for i dag.

Dersom det er noen som har gått glipp av samlingene, kan de oppsøke Fjære menighetskontor (i FMU-bygget ved Fjære kirke), og få barnebibel her. Vi i Fjære menighet vil også ønske

alle velkommen igjen til familiegudstjenester i Fjære eller Fevik kirke, søndagsskole i Fevik kirke eller på Vik bedehus, Småbarnsang på FMU-bygget mandager kl. 10.00 eller småbarnstreff på Vik bedehus som har samling for siste gang denne våren fredag 15. april kl. 10-12.

De som fyller 4-år i andre halvdel av 2011, vil få invitasjon til 4-årsbokutdeling og 4-årssamlinger til høsten.

KONTAKTinformasjon

Fjære menighet

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Eli Anne Haugen (vikar)
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjæreposten.no

Fredag 25. mars arrangerte søndagsskolen basar på Vik bedehus. Bedehuset var fylt til randen av små og store. Det var ikke en ledig stol. Over 100 personer deltok på basaren, og det kom inn 13 500 kr til inntekt for søndagsskolen. Med andre ord: Et vellykket arrangement!

Ingunn Metveit Olsen
tekst & foto

Lykken er fortsatt å vinne en *fruktkurv!*

Barna var borte ved bordene alle gevinstene stod pent stilt ut. De kikket nøye på alt sammen og valgte seg tidlig ut sine favoritter: «Den har jeg lyst til å vinne!» Her var det både bamser, barbie-dukker, biler, blomster, duker, twistposer, innpakke gaver og ikke minst fruktkurver. Det som er ekstra flott med basarene på Vik bedehus, er at det ikke bare er én fruktkurv, men her er det ofte mange. Og det var det denne gangen også. Fruktkurver i alle størrelser med mye forskjellig slags frukt og litt godteri – det hører med! Dermed var det mange som vant et eksemplar av disse gjeve gevinstene.

Elle Melle-koret fra Fevik var på besøk denne dagen, og bidro med mye flott sang. De eldste i koret (kalt Elle Melle Tween) sang også et par

sanger. Dette var forbauder alle gevinstene stod pent stilt ut. De kikket nøye på alt sammen og valgte seg tidlig ut sine favoritter: «Den har jeg lyst til å vinne!» Her var det både bamser, barbie-dukker, biler, blomster, duker, twistposer, innpakke gaver og ikke minst fruktkurver. Det som er ekstra flott med basarene på Vik bedehus, er at det ikke bare er én fruktkurv, men her er det ofte mange. Og det var det denne gangen også. Fruktkurver i alle størrelser med mye forskjellig slags frukt og litt godteri – det hører med! Dermed var det mange som vant et eksemplar av disse gjeve gevinstene.

Søndagsskolen hadde invitert Randi Vorhaug som andaktsholder sammen med dukken sin, Lars. Hun er en fremragende buktaler, og klarer raskt å fange barnas oppmerksomhet mot den talende dukken og budskapet hun formidler. Lars hadde solbriller på seg, og så veldig kul ut. Han sa at han var agent! En tårnagent! Dette er et begrep som er kjent innenfor søndagsskolen, og særlig for 8-åringer som har vært med på «tårnagenthelg» som var siste helg i januar i kirker rundt omkring i hele Norge. Lars hadde funnet noen spor: en

sau og en stav, og dermed hadde en et mysteriet som skulle løses. Min sønn på 4 år var sikker på at dette virkelig var en levende dukke, mens min 6 år gamle datter lurte på om det var dama som snakket for dukken eller om det var en annen en som var gjemt bak talerstolen. Temaet som Randi og Lars snakket om denne fredagskvelden, var Jesus som den gode hyrde.

Etter mye flott sang, andakt og bilder fra søndagsskolens turer, var det klart for neste post på kveldens program. Noe som alle barn hadde gledet seg til: kaker og loddsalg! Et digert bord var dekket bakerst i salen fullt av kaker, muffins, boller og kringler. Her var det noe for en hver

smak. Jeg tror rubbel og bit ble spist opp. Under kakespisingen gikk voksne og store barn rundt og solgte lodd: gule, rosa, blå, hvite og grønne, og med forskjellige bokstaver -19 lodd bøker i alt ble utsolgt. I tillegg var det også en bok man kunne skrive i, og dermed være med i trekningen av flotte kranssekaker, store fruktkurver og andre ekstra flotte gevinster.

Spenningen var stor da trekningen begynte. Det var veldig mange gevinster, så det var mange som vant. Og det

Basarstemning og kontrollert kaos er en atmosfære mange generasjoner er godt kjent med. Og på Vik bedehus lever basaren i beste velgående.

er fint, for skuffelsen kan bli stor om man går tomhendt hjem igjen fra basar. Men det er jo også en del av livet som må læres: «Det er ikke alltid man vinner, men noen ganger kan vi være heldige!»

Mange barn kjenner Lars og Randi. Lars er blitt agent – tårnagent! De snakket sammen om Jesus, som er den gode hyrden.

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!

Frode Jan

Europas største el-kjede

det skjer fast

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

ALFSAM
FMU-huset annen- hver torsdag kl. 18.00-20.00

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annen- hver onsdag i oddetallsuker kl.19.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedhus fredager i oddetallsuker kl. 10.00-12.30

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FEVIK SØNDAGSSKOLE
Disse søndagene kl. 11.00: 17/4, 24/4, 8/5, 12/6, 19/6

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. klasse.

HESNES SØNDAGSSKOLE
Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

FJÆRE VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen- hver onsdag i partallsuker kl. 17.30

PROKOR øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.00-22.00

ELLE MELLE FEVIK
Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.15 Tween kl. 18.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

Fersk info på www.fjæreposten.no

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

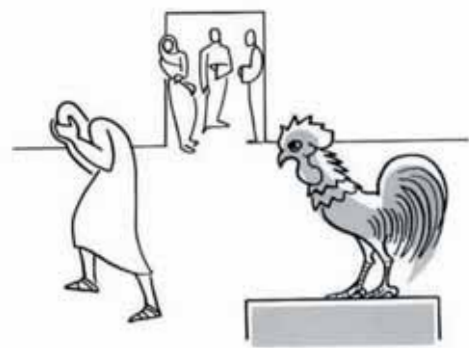
Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Hageland

Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri

Vi støtter
Fjære menighets arbeid

Gudstjenestene

Fjære kirke

10.04.	11.00	Gudstjeneste v/ Oddvar Tveito
21.04.	11.00	Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen
22.04.	19.30	Langfredag aften v/Oddvar Tveito
23.04.	23.00	Påskensnattsmesse v/Helge Spilling
24.04.	11.00	Høytidsgudstjeneste v/Helge Spilling
25.04.	19.30	Påskens i ord og toner
30.04.	10.30	Konfirmasjonsgudstjeneste for Fevik-konfirmantene
	12.30	Konfirmasjonsgudstjeneste for Fevik-konfirmantene
01.05.	11.00	Konfirmasjonsgudstjeneste for Fevik-konfirmantene
08.05.	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
10.05.	18.00	Samtalegudstjeneste v/ Helge Spilling og Kjell Olav Haugen
11.05.	18.00	Samtalegudstjeneste v/ Helge Spilling og Kjell Olav Haugen
14.05.	10.30	Konfirmasjonsgudstjeneste v/Helge Spilling og Kjell Olav Haugen
	12.30	Konfirmasjonsgudstjeneste v/Helge Spilling og Kjell Olav Haugen
	10.30	Konfirmasjonsgudstjeneste v/Helge Spilling og Kjell Olav Haugen
	12.30	Konfirmasjonsgudstjeneste v/Helge Spilling og Kjell Olav Haugen
17.05.	11.30	Gudstjeneste v/Helge Spilling
29.05.	11.00	Gudstjeneste v/Tom Martin Brnsten.
02.06.	11.00	Friluftsgudstjeneste på Veråsheia v/Helge Spilling
05.06.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito..
12.06.	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling. Dåp.
13.06.	12.00	Økumenisk gudstjeneste i Fjæreparken

Fevik kirke

21.04.	11.00	Gudstjeneste på Fevikturn v/Oddvar Tveito
21.04.	19.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
24.04.	11.00	Høytidsgudstjeneste v/Oddvar Tveito
28.04.	18.00	Samtalegudstjeneste. Oddvar Tveito og konfirmantene.
08.05.	11.00	Sti-tur med gudstjeneste
15.05.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.
22.05.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.
29.05.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.
05.06.	11.00	Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen.
12.06.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.
19.06.	11.00	Friluftsgudstjeneste på Sandodden

Prekentekestene om Jesu død og oppstandelse

LANGFREDAG Luk. 22,39-23,46

Så gikk han ut og tok veien mot Oljeberge som han pleide, og disiplene fulgte ham. 40 Da han var kommet fram til stedet der, sa han til dem: «Be om at dere ikke må komme i fristelse!» 41 Han slet seg fra dem så langt som et steinkast, falt på kne og ba: 42 «Far, om du vil, så ta dette begeret fra meg! Men la ikke min vilje skje, men din!» 43 [Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham. 44 Og han kom i dødsangst og ba enda mer inntrengende, så svetten falt som bloddåper ned på jorden.] 45 Da han reiste seg fra bønne og kom tilbake til disiplene, fant han dem sovende, overveldet av sorg. 46 «Hvordan kan dere sove?» spurte han. «Reis dere og be om at dere ikke må komme i fristelse!»

Jesus blir tatt til fange

47 Mens han ennå talte, kom det en stor flokk, og foran dem gikk han som het Judas, en av de tolv. Han kom bort til Jesus for å kysse ham. 48 Men Jesus sa til ham: «Judas, forræder du Menneskesønnen med et kys?» 49 De som var med Jesus, skjønte hva som ville skje, og spurte: «Herre, skal vi gripe til sverd?» 50 Og en av dem hogg etter øversteprestens tjener og kuttet av ham det høyre øret. 51 Men Jesus sa: «La det være med det!» Og han rorte ved tjenerens øre og leget ham.

52 Så sa Jesus til overprestene og offiserene ved tempelvakten og de eldste, de som var kommet for å gripe ham: «Dere har rykket ut med sverd og stokker, som om jeg var en røver. 53 Dag etter dag var jeg sammen med dere på tempelplassen uten at dere la hånd på meg. Men dette er deres time, nå

er det mørket som har makten.»

Peter forneker Jesus

54 De grep ham og førte ham til øversteprestens hus. Peter fulgte etter, langt bak. 55 Midt inne på gårdsplassen var det tent et bål, og Peter slo seg ned blant dem som satt omkring det. 56 En tjenestefante fikk se ham der han satt i lysskjæret. Hun stirret på ham og sa: «Denne mannen var også sammen med ham.» 57 Men Peter nektet og sa: «Kvinne, jeg kjenner ham ikke!» 58 Litt etter var det en annen som la merke til ham og sa: «Du er også en av dem.» «Nei, det er jeg ikke,» svarte Peter. 59 Men en times tid senere var det enda en som slo fast: «Jo visst var denne mannen også med ham! Han er jo galileer.» 60 Men Peter svarte: «Menneske, jeg skjønner ikke hva du snakker om!» I det samme, før han hadde talt ut, gol

hanen. 61 Og Herren snudde seg og så på Peter. Da husket Peter det Herren hadde sagt til ham: «Før hanen galer i natt, skal du fornekte meg tre ganger.» 62 Og han gikk ut og gråt bittert.

Jesus for Det høye råd

63 Mennene som holdt vakt over Jesus, hånte ham og slo ham. 64 De dekket til ansiktet hans og sa: «Nå kan du være profet! Hvem var det som slo deg?» 65 Også på mange andre måter spottet de ham.

66 Da det ble dag, kom folkets eldsteråd sammen; både overprester og skriftlærde var der. Jesus ble ført fram for Rådet, 67 og de sa: «Er du Messias, så si oss det.» Men han svarte: «Hvis jeg sier det til dere, vil dere ikke tro meg, 68 og hvis jeg spør, vil dere ikke svare. 69 Men fra nå av skal Menneskesønnen sitte ved den mektige Guds høyre hånd.» 70 Da spurte de alle:

«Du er altså Guds Sønn?» Han svarte: «Dere sier selv at jeg er det.» 71 Da sa de: «Hva skal vi nå med vitneutsagn? Vi har jo selv hørt det av hans egen munn.»

Jesus for Pilatus

23 Hele forsamlingen brøt nå opp og førte ham til Pilatus. 2 Der begynte de å anklage ham. De sa: «Vi har funnet at denne mannen fører folket vårt på aveier: Han vil hindre at vi betaler skatt til keiseren, og han gir seg ut for å være Messias, altså konge.» 3 Pilatus spurte ham: «Er du jødernes konge?» «Du sier det,» svarte Jesus. 4 Da sa Pilatus til overprestene og folkemengden: «Jeg finner ingen skyld hos denne mannen.» 5 Men de sto på sitt og sa: «Han hisser opp folket i hele Judea med sin lære. Han begynte i Galilea og er kommet helt hit.»

6 Da Pilatus hørte det, spurte han om mannen var galileer, 7 og da han fikk vite at han hørte inn under domsmakten til Herodes, sendte han Jesus over til ham, for også Herodes var i Jerusalem i de dagene.

For Herodes

8 Herodes ble svært glad da han fikk se Jesus, for han hadde hørt om ham og lenge ønsket å treffe ham. Og nå håpet han å få se Jesus gjøre et tegn. 9 Han stilte ham mange spørsmål, men Jesus svarte ikke et ord. 10 Overprestene og de skriftlærde sto der også og kom med sterke anklager mot ham. 11 Herodes viste ham forakt og hånte ham sammen med soldatene sine. Han la en praktfull kappe om ham og sendte ham tilbake til Pilatus. 12 Den dagen ble Herodes og Pilatus venner; tidligere hadde de ligget i fiendskap med hverandre.

Pilatus feller dommen

13 Pilatus kalte sammen overprestene, rådsmedlemmene og folket 14 og sa til dem: «Dere har ført denne mannen fram for meg og sagt at han vil lede folket. Nå har jeg forhørt ham i deres nærvær og kan ikke se at mannen er skyldig i noe av det dere anklager ham for. 15 Det kan heller ikke Herodes, for han har sendt ham tilbake til oss. Altså har han ikke gjort noe som fortjener dødsstraff. 16 Jeg vil derfor la ham piske og så løslate ham.» 17 [Men til høytiden måtte han gi dem en fange fri.] 18 Da ropte de alle som én: «Bort med ham! Gi oss Barabbas fri!» 19 – Barabbas var en mann som hadde blitt fengslet for opptøyer i byen og for mord.

20 Pilatus talte da igjen til dem, for han ville gjerne gi Jesus fri. 21 Men de ropte tilbake: «Korsfest! Korsfest ham!» 22 For tredje gang sa han til dem: «Hva ond er han da gjort? Jeg har ikke funnet ham skyldig i noe som kan straffes med døden. Jeg vil derfor la ham piske og så løslate ham.» 23 Men de presset på og forlangte med høye rop at han skulle korsfestes. Og ropene deres fikk overtaket.

24 Da felte Pilatus dommen; det skulle bli som de krevde. 25 Han løslot den de ba om, han som var fengslet for opptøyer og mord. Men Jesus overga han, så de fikk sin vilje.

Jesus blir korsfestet

26 Så førte de ham bort. På veien grep de tak i en mann som kom inn fra landet, Simon fra Kyréne. De la korset på ham for at han skulle bære det etter Jesus.

27 En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt

over ham. 28 Men Jesus snudde seg mot dem og sa: «Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og barna deres. 29 For det kommer dager da folk skal si: 'Lykkelige er de barnløse, de morsliv som ikke fødte, og de bryst som ikke ga die!' 30 Da skal de si til fjellene: 'Fall over oss!' og til haugene: 'Skjul oss!' 31 For gjør de slik med det grønne treet, hvordan skal det da gå med det tørre?»

32 Også to andre forbyrtere ble ført bort for å bli henrettet sammen med ham. 33 Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbyrterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre. 34 [Men Jesus sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.»] Så kastet de lodd om mellom seg. 35 Folket sto og så på, men rådsherrene hånte ham. «Andre har han frelst,» sa de, «la ham nå frelse seg selv dersom han er Guds Messias, den utvalgte!» 36 Også soldatene hånte ham. De kom og rakte eddikvin opp til ham 37 og sa: «Er du

jødernes konge, så frels deg selv!» 38 For det var satt en innskrift over ham: «Dette er jødernes konge.»

39 En av forbyrterne som hang der, spottet ham også og sa: «Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss!» 40 Men den andre irtettesatte ham og sa: «Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg? 41 For oss er dommen rettferdig, vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.» 42 Så sa han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» 43 Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradis.»

Jesus dør

44 Det var allerede omkring den sjettede time. Da falt det et mørke over hele landet helt til den niende time, 45 for solen ble formørket. Forhenget i tempelet revnet etter midten, 46 og Jesus ropte med høy røst: «Far, i dine hender overgiver jeg min ånd!» Da han hadde sagt det, utåndet han.

8 Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til

1. PÅSKEDAG Matt. 28,1-8

Jesus står opp

28Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. 2 Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. 3 Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. 4 Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. 5 Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, han som ble korsfestet. 6 Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! 7 Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

8 Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til

Det er knapt noen hendelse i historien som har gitt inspirasjon til og utfordret fantasien hos kunstnere gjennom århundrer, mer enn de handlingsmettede påskedagene i Jerusalem, det året da Jesus ble korsfestet, døde og sto opp igjen fra døden. Her er et lite knippe plukket fra ulike kilder på Internet.

Hilsen presten

Påske

- fra mørke til lys

Våren er ei fantastisk tid. Det blir lysare og varmere fra dag til dag. Nytt liv gror fram etter kvart som snø og is smelter. Det går fra mørke til lys, fra død til liv, fra grått til farger i alle varianter. Eg er veldig glad i vinter, snø og ski, men eg ser alltid fram til den milde brisen i solveggen om våren.

Påska er ei flott høgtid – som kjem på våren kvart år, av og til tidleg, av og til seint, som i år. Og påska sitt innhald er med på å understreke vandrainga frå mørke til lys. Vi følgjer Jesus som går gjennom lidning og kamp til seier. Vi følgjer disiplar som går frå fornektning til begeistring. Vi følgjer folkemengda frå konge- rop på palmesøndag til korsfest - rop på langfredag. Vi har dramatikken i dei ytre hendingsane og vi har den teologiske refleksjonen og meininga bak som følgjer påskeevangeliet – frå mørke til lys!

Dette prøver vi å få fram i gudstjenester og andre arrangement i påska. Eg vil oppfordre alle i Fjære og på Fevik til å kome til kyrkja og leve med i påskefeiringa, vere med å syngje påskesalmene og tenke over kva bodskapen om

Jesu lidning og død for oss alle betyr for meg.

Nytt av året er at vi på palmesøndag har ein stor, felles familiegudstjeneste i Grimstad kyrkje der vi går igjennom heile påskeevangeliet, dramatisert og levandegjort for store og små av kateket Hilde Kristin Delin. Skjærtorsdag er fellesskapet rundt nattverdmatid i fokus både i Fjære og Fevik kyrkje og langfredag blir det pasjonskveld i Fjære kyrkje med Jesu veg til Golgata i sentrum. Påskeaftan skal vi igjen ha påskensnattsmesse i Fjære kyrkje med tema «Frå mørke til lys» – med lystenning i ei mørklagt kyrkje og fin song og musikk.

Påskedag er det høgtidsgudstjeneste både på Fevik og i Fjære og påskefeiringa blir avslutta med «Påska i ord og tonar» på kvelden 2. påskedag der det er solistar, allsong og opplesing av ulike tekstar. Sjå på annonsane i avisa før påske og ta turen til kyrkja i den viktigaste høgtida som den kristne menigheten har.

Bodskapen om at Jesus går inn i lidninga og

døden i staden for oss - og seier over døden – det gir håp og trøst til alle menneske som treng tilgjeving og lys over kvardagen. Jesus viser oss gjennom det han gjorde «kjærleiken som er sterkare enn døden». Han kan føre oss frå mørke til lys, frå mismot til håp, frå tvil til tru, frå hat til kjærleik.

Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg. Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei, så alle kan samles i himlen hos deg!

God påske!

Hilsen Helge prest

Det du får når du gir

«Denne turen har åpnet øynene for meg, og hadde jeg vært yngre, så hadde jeg valgt noe annet i livet enn å bli gartner, det er helt sikkert.» Slik blir Vagn Kristensen sitert i Grimstad Adressetidende etter sin reise til Nigeria med dansk Rotary, for å vaksinere mot polio. Jeg forsto at han hadde opplevd noe viktig. Han måtte jeg snakke med.

Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

– Ja, hva skulle du vært i stedet for gartner?

– Kanskje jeg hadde blitt misjonær eller noe slik, svarte Vagn da jeg ringte og spurte om å få intervjuet ham.

Og jeg var hjertelig velkommen. Mandag 14. mars skilte han riktignok innlegges på Rikshospitalet, så gjerne for det. Fredagen uka før møttes vi til en lang prat. Tiden går fort i godt lag, men også fordi det var så mange sidespor som det var litt for fristende å

forfølge et stykke – før vi fikk praten tilbake på det egentlige sporet, for en stund.

Bistandsarbeider

Vagn Kristensen er opprinnelig fra Nord-Jylland, men giftet seg til Grimstad og Norge, og er mannen bak Grimstad Planteskole på Rossholt. For ti år siden overtok sønnen driften der, og Vagn fikk «tid til overs». Han lot seg overtalt til å ta på seg styrelederjobben ved Reiersøl

Planteskole, som trengte hjelp for å komme på rett kjølgjen.

Ganske tidlig i samtalen vår skjønner jeg at her har jeg for meg en mann med et stort hjerte; en kreativ sjel med både idéer og visjoner, en som er både kunnskapsrik og nysgjerrig. Han virker også å være en ukuelig optimist, med et smittende humør, en jeg godt kan forestille meg har evnen til å inspirere og få folk med seg.

Til tross for utsagnet i lokalavis, har gartnerkunnskapene hans avgjort vært viktige for en rekke internasjonale engasjement, både forretningsmessige og i bistandsammenheng. Etter Tsjernobyl-ulykken var han en av de første utenfra som fikk innreise til Hviterussland. Målet var å være med å skape ny optimisme i landbruket (?), og kontakten avstedkom mange spennende prosjekter, også her hjemme. Det var tidlig på 90-tallet.

På Sri Lanka er han dypt involvert som produktutvikler i et prosjekt i regi av NORAD, som går på utnyttelse av kokosfibre. Det har resultert i mange nye arbeidsplasser på Sri Lanka, og import av spennende produkter til Grimstad og Norge. I praksis har det gått ut på å gjøre et avfallsproblem til ressurs for miljøvennlige produkter, og ikke minst tusenvis av arbeidsplasser. Både Reiersøl planteskole og Grimstad planteskole, samt en elevbedrift i Grim-

Polio som 11-åring

Men tilbake til Nigeriaturen og poliovaksineringsen. Rotary har, bl.a. sammen med stiftelsen til Bill og Melinda Gates, tatt mål av seg å utrydde polio, under mottoet «End polio now». De to var forresten i Nigeria samtidig med Vagn, uten at han traff dem. På vei hjem fra Afrika satt han noen timer på Shiphol lufthavn og halvsov og ventet, og fulgte delvis med på en storskjerm. Plutselig ser han seg selv vaksinere, på CNN, og oppe i bildehjørnet står Bill og Melinda Gates!

Rotarys polioprojekt engasjerte ham, blant annet fordi han hadde polio selv som barn, og lå lam i tre måneder, men var heldig og slapp fra det uten varige skader.

– Det var ingen spøk, og tøft nok for en 11-åring, å bli avskåret fra kontakt med foreldrene – bare kunne se dem gjennom et vindu i døren. Men det var med å motivere meg til dette med vaksinerings.

En vekker

Vagn er overrasket over den oppmerksomheten han har fått etter oppdraget i Afrika. Han synes ikke hans egen innsats var så spesiell. Derimot beskriver han turen som en skikkelig vekker for ham selv.

– Det fasinerte meg hvordan det å gi noe til andre gir så enormt mye tilbake. Det å kunne gjøre andre glade. Det ligger en veldig kraft i det!

Så har jeg alstå tolket utsagnet i avisartikkelen rett...

– Jeg har min barnetro i behold. I mitt barndomshjem var vi «glade grundtvigianere», så disse tankene har nok ligget der hele tiden, men det ble først veldig klart for meg da jeg nå i vinter besøkte Nigeria, forteller han.

Det kom overraskende på ham hva han, med sine evner og ressurser, kunne skape, og hvilken kraft som lå i det å tjene; å gi noe til andre.

– Da slo det meg hva de har utrettet disse misjonærene som har jobbet i den tredje verden, når de har bygget

opp hospitaler, skoler og kirker. Det har jeg fått dyp respekt for. Jeg skjønner godt hva som har drevet dem. Det skulle jeg gjerne vært med på. Men det er lett å si nå – det er jo for seint, sier han ettertenksomt.

Han forteller om sin datter som arbeider for Redd Barna, og innrømmer at han er veldig stolt av hennes arbeid. Vagn kommer stadig tilbake til barna han møtte, og hvordan de utstrålte glede og håp, og hvordan disse møtene virket på ham selv.

– Jeg tror det var noe av det som fasinerte meg mest. Det var kanskje derfor jeg sa jeg skulle vært noe annet enn gartner. Men det er sikkert okey at det ble som det ble...

– Når du på forskjellige måter beskriver hvor sterkt du har opplevd den kraften som ligger i å gi til andre, gjøre noe for andre; synes du at du har oppdaget en hemmelighet? Er det noe som er blitt avslørt for deg?

– Ja, og jeg ble nesten overrasket av hvor mye kraft som lå den opplevelsen, at det jeg rådde over kunne åpne slike muligheter for andre og ha en slik effekt.

Han forklarer at da tenker han både på ord, handlinger og entusiasme. Fra før av visste han nok at han hadde evnen til å begeistre kolleger, men dette var likevel noe annet.

– Det er vanskelig å sette ord på. Det kommer innenfra, sier Vagn, og legger hånda på hjertet.

Jeg både ser og hører at dette har truffet ham på dypet.

– Jeg har aldri opplevd noe slikt før, sier han stille.

– Å stå midt i slike menneskeflokker, se de strålende, de håpefulle øynene, og bli ganske beveget. Du ser liksom verden fra en helt annen vinkel. Jeg skulle virkelig kunne flere å oppleve disse følelsene, ikke minst ungdom, slår han fast.

– Det tror jeg kunne bli noe av retningen vi trenger...

Troen på ungdommen og flere skulderklapp

Temmelig uforberedt havnet de danske rotarianerne opp i en norsk Rotary-gruppe fra Odda og Hardanger, som var i Nigeria for å åpne et barnejem de hadde bygd i byen Kano. Vips var Vagn engasjert i det også, og fikk jobb med å skaffe lokale snekkere til å produsere pulter til skolen.

Han forteller oppglødd om ungjentene fra Odda som er primus motor for det nevnte barnehjemmet, og hvordan hun uegennyttig bruker av egne midler for å skape noe for barn i Nigeria.

– Hva sier du til ungdom

– Å stå midt i slike menneskeflokker, se de strålende, de håpefulle øynene, og bli helt beveget. Du ser liksom verden fra en helt annen vinkel. Jeg skulle virkelig kunne flere å oppleve disse følelsene, ikke minst ungdom. Det tror jeg kunne bli noe av retningen vi trenger...

VAGN

Dette er ikke stedet å bore etter drikkevann, om man er ute etter å utrydde smittsomme sykdommer, mente Vagn, og dermed var «sanitærrevolusjonen» i gang.

som ser framover og er opptatt av å skaffe seg god utdanning, god lønn og siden tjene godt med penger – som synes å være det de fleste nordmenn er opptatt av?

– Jeg synes det er oppløftende å se at det er blitt litt trendy blant unge å reise ut i ett eller annet oppdrag, til engasjement i den tredje verden. Det tror jeg er veldig bra. Egoismen brer seg så vanvittig, og den tror jeg vi kan være med å bekjempe om de kan engasjeres i et eller annet der de får være med å gjøre noe for andre. Hvis det kan vokse fram en bevegelse blant ungdom som har en mer global holdning til ting, så må vi bare støtte dem alt vi orker, også økonomisk, understreker Vagn.

– Man snakker så mye om undommens dårlige moral og liksom leter etter noe å kritisere dem for, bare for å oppnå at man trykker dem enda lenger ned. Vi skulle heller finne noe å løfte dem for og

så rose dem for det!

Vagn etterlyser flere skulderklapp og oppmuntringer etter en god innsats. Han mener nordmenn generelt har noe å lære på det feltet.

– Det finnes uante ressurser i menneskene, de kan oftest mye mer en de får vist. Gir du ros og et skulderklapp for det som er bra, da kan en også gi kritikk og være temmelig direkte når det faktisk er grunn til å kritisere. Det har jeg erverv så mange ganger. Og jeg kan nok oppleves som temmelig direkte, innrømmer han.

– Er det det du sier, at sannheten setter fri, slik som Jesus sa?

– Ja, det har med det å gjøre. Og det må jeg nok si at jeg har møtt på en særlig måte i Norge, at begrepet «sannhet» står så sterkt.

Fra vaksinerings til renovasjon

Vagn beskriver seg selv som en løsnings- og resultatorientert person. Derfor var det kanskje ikke så rart at det som startet som et vaksinasjonsoppdrag og studier av vannboringprosjekt og sykehussystem, kom til å handle om søppelhåndtering og renovasjon. For da han så hvordan det så ut i gatene, ble han både sjokkert og irritert.

– Egentlig ble jeg ganske forskrekket da jeg så gatene i byen. Ekskrementer, skitt og søppel fløt fritt. Her brukte en store ressurser på administrering og gjennomføring av et vaksinasjonsprogram, mens gatene lå der som en oppklekkingsanstalt for malarie, gulfeber, kolera, bakterier og alt som er opplegg til epidemier. Det ble fort klart for meg at her var en på helt ville veier, og at en angrep problemet helt i feil

ende. Og ikke nok med det, så boret man etter vann midt i gaten. Og en måtte jo lure på hva all denne dritten, etter som den trakk ned i grunnen, gjorde med det vannet som en fant, og siden pumpet opp igjen. Jeg ble nesten irritert over dette, at de hadde begynt i helt feil ende.

Vagn fikk en god venn i Dr. Ayelangbi (?), som satt høyt oppe i helsevesenet, og som senset Vagns sterke reaksjoner på de sanitære forholdene. Han hadde selv spekulert på dette i mange år, hvordan en skulle angripe problemet.

Vagn delte tankene sine på et Rotary-møte på kvelden, og gjennom et foredrag la han fram idéene sine. Han foreslo å dele ut søppelsekker til barn og unge, med beskjed om å plukke den full med søppel. Når de leverten den, full og bundet for, ved en oppsamlingskontainer, skulle de få 2 dollar

«Og så da, hva så, Mr. Kristensen?» spurte de. Jo, da skulle de få en ny sekk som de skulle ta med hjem og bruke til oppsamlingskontainer, og i sin tur levere den også ved kontaineren.

Når så gatene er ryddet og rene blir neste fase i denne planen å grofte og legge ned rør for kloakk ut og vann inn. En vanningeniør i Rotary som var med, tente på dette med en gang. Jo, dette skulle de gjøre!

– Det kommer til å koste flekk, gliser Vagn.

– Men det må bare til. Så skal groftene lukkes og så skal det holdes reint så de kan være stolte av gata si.

– Og hva med alt innsamlet søppel?

– Det er det noen andre som jobber med. Antakelig blir det noe med forbrenning slik igjen skal skape elektris-

itet.

Vagn innrømmer at han ble revet med av sin egen idé, som etter hvert ble omtalt som «The Sanitarian Revolution in Kano».

– Jeg tenkte: «Hva har du nå satt igang! « De var jo på meg med det samme, «you must come back, you must come back».

Så det er planen at jeg skal ned dit igjen. Men jeg må legge operasjon og alt det bak meg først. Så får vi se. Tenk å få se de gatene rene og frie for lukt og smittespredning. Det ville være toppen av pyramiden! smiler han.

– Har du alltid vært en sånn påfinner?

– Jeg har som sagt alltid vært løsnings- og resultatorientert. Jeg kunne bare ikke la være å lete etter løsninger da jeg så disse møkkete gatene. Jeg kan godt skjønne at for eksempel en mann som Arild Edvartsen har gjort det godt, som både var folketaler og visjonær, uten sammenlikning for øvrig! smiler han.

– Kona mener jeg går for mye opp i dette her, og det har hun kanskje rett i, men slik har jeg alltid vært. Det som er interessant og morsomt får en nye krefter til å drive videre.

Samtalen vår går i alle retninger. Det er om korsang, om speider og 4H – og om litteratur. I stua hos Vagn ligger det flere steder små bunker av bøker.

– Denne er jeg glad for å ha fått tak i, smiler han og griper en stor bok og viser meg. Det er «Landbokvinnen», som hans bestemor har bidratt mye til, og som han er lykkelig

lig over å ha fått tak i på internet.

Optimisten

Vi kunne holdt det gående lenge, men samtalen har alt vart i nesten tre timer, og det får være lenge nok.

Vagn har i skrivende stund noen spennede dager foran seg. Til venner og kjente har han vært helt åpen om svulsten i hodet og den forestående operasjonen, som er grunnen til innleggelsen på Rikshospitalet. Han synes nesten det er vanskeligst på de andres vegne, som han føler blir mer engstelig enn han selv. Han har nok gjort seg en del tanker selv også, men velger å ikke gruble så mye over sykdommen og operasjonen. Han føler han er i trygge hender, og ser heller fram til å få gjort noe med det, og bli klar for nye utfordringer. Hodeverk og en balansevriddning mot venstre, har vært plagende de siste åra, og det er det håp om at operasjonen skal rette på.

– Men det er godt å ha barnetroen med seg inn i dette, betror han meg. Og humøret. Det har jeg merket meg. Han har ledd godt og ofte i løpet av samtalen vår, som det er på høy tid å runde av. Punktumet jeg trengte kommer han med selv, i form av et kjent gruk fra den kloke, danske dikteren Piet Hein:

«Den der kun tar spøg for spøg, og alvor kun alvorlig, han og hun har faktisk fattet begge dele dårlig».

– Der har du meg i et nøtteskall, ler han.

Den der kun tar spøg for spøg, og alvor kun alvorlig, han og hun har faktisk fattet begge dele dårlig.

PIET HEIN

Sangen om Fjære kirke

Mel.: At far min kunne gjera, eller Ditt løfte alt for Norge

Desennier er runnet henover Fjære jord, ja, nær på snart de hundred vi følger deres spor, fra året «anno» tusen da heltekongen bold fikk kristnet gudehovet med makt og sverd og skjold.

Du kjære gamle kirke så trygg og traust du står, vi takker for ditt virke igjennom alle år. Her hviler Terje Viken, her vokser «ygdrasil», det er den «gamle furu» jeg så benevne vil.

Jeg synger helst om livet, men døden følger med, og derfor må jeg stige i gravens hvelving ned. I fred de døde hviler, en kjempe deriblant, men Kristus til dem smiler, som døden overvant.

Ja, det var Olav Trygvason, det tror vi da for visst, han ranet gudehovet og gav til «Kvite Krist». Så reiste han en kirke på Tors og Odins grunn derfor vi nu ham takke i denne høytidsstund.

Her slumrer en prinsesse fra fjerne «Frankenland» og Peter Wessels «styrmann» her også hvile fant. «Galeien» kan man minnes høyt under kirkens hvelv; men kom til Fjære kirke og se det hele selv.

Om dine store minner motta min ringe sang. Jeg søker kun å tolke så mange hjerters trang. Kun vil jeg deg nu hylde med disse enkle ord: Om dine mange minner du verner som en mor.

Og seklene er svunnet, vi følger deres spor, og slektene har stundet å høre Herrens ord. Til Fjære kirke vandret de ætter rad for rad, den er jo litt forandret som den vi ser i dag.

Fra galleriet skuer de tolv apostler ned mot døpefontens buer som er av klebersten. Ombrust av Herrens velde du barnet gir hans navn. Syv hele seklers elde du gjemmer i din favn.

Nu krigens mørke fugle har fløyet om vårt land. En stund vi måtte vente å synge denne sang. Men ennu solbeskinnet står gamle Fjære tårn, og frie menn og kvinner med takk til kirken går.

Av Ingeborg Tingvoll i anledning av at Kronprins Olav besøkte Fjære kirke 16. mai 1948

gi fast
til Fjære menighets barne- og ungdomsarbeid

Kontonummer: 2840.31.19581
Merkes: Fast givertjeneste, Fjære

Gi konfirmanten

boken om Fjære kirke – et flott minne fra konfirmasjonsdagen!

Du får den i bokhandlen eller på www.fjaerekerkeboken.no

The J.J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid www.jju.no

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post: post@liene-vvs.no

Åpningstider:

Mandag – fredag:
07.30-15.30

Torsdag: 07.30-17.00

Lørdag: stengt

Misjon på en annen måte

Anna Birkeland (21) har vært på godhets- og evangeliseringsaksjon i Kampuchea. Hun har vokst opp på Fevik, studerer nå i Stavanger, men har familien sin på Drottningborg. I løpet av et års tid har hun vært i Kambodsja to ganger. Etter den første turen ble hun knyttet til landet, og da anledningen kom at hun kunne reise ut dit igjen, grep hun sjansen. På de to turene opplevde hun å både få og gi – men ikke først og fremst penger. Det korte oppholdet til tross, arbeider hun fortsatt med å fordøye inntrykkene og opplevelsene.

KAMBODSJA

Kambodsja hadde et kommunistisk regime i 1975-79, etter at Røde Khmer-geriljaen beseiret Lon Nol. Gjennom en genetisk utrenskning ble ca 20% av landets befolkning drept, mye motivert av Røde Khmers ideologi om nødvendigheten av en "uforholdsmessig hevn" rettet mot såkalte "mektige undertrykkere". Dette gikk ut over såkalte klassefiender som rike kapitalister, fagfolk, intellektuelle, politi- og regjeringsansatte, inkludert det meste av Lon Nols lederskap, i tillegg til minoriteter som bl. a. kinesere og vietnamesere.

Kilde: Wikipedia

Faksimile fra Vårt Land, som 31. mars hadde en artikkel om aksjonen i Kambodsja.

Peer Rodal Haugen

Første turen var en månedens opphold forrige skoleår, da hun var elev ved IMI-kirkens bibelskole i Stavanger. De reiste da ned seks studenter i følge med en coach helt uviten om hva som ventet i det eksotiske landet. Alt var usikkert og fremmed. At hun i det hele tatt havnet i Kambodsja – det var flere reisealternativer – ser hun på som en «gudfældighet». Hun hadde ikke noe forhold til Kambodsja på forhånd og teamet ble valgt til å reise dit av lærerne på skolen.

Stole på Gud

– Vi måtte bare stole på at Gud utrettet det han ville gjennom oss, uten at vi kunne planlegge så mye på forhånd, forteller Anna.

– Det var ikke bare bare å skulle formidle Guds ord inn i

en kultur hvor vi kun hadde vært i noen få uker. Vi skjønte vi var helt avhengige av at den hellige ånd talte gjennom oss og tolken som oversatte det vi sa. Jeg lærte mye om det å fungere i team på den første turen; om å være avhengig av hverandre i tjenesten, og en lærer fort at en må både gi og ta.

De to første ukene hadde de med seg en coach (veileder), men Anna og en medstudent var leder for gruppa. I denne perioden bodde de i Chhouck som ligger i provinssjans Khampot. Her var de med noen lokale i menigheten ut i ulike landsbyer og hadde opplegg for barna, hvor de dramatiserte bibelfortellinger, lekte med dem og klippte neglene og vaska håret deres som en del av et helsearbeid.

– Det var utrolig flott å kunne tjene disse barna og se hvordan de strålte etter å ha fått vaska håret sitt.

Anna Birkeland FOTO: PRIVAT

Et gjestfritt folk

De var også på hjemmebesøk og ba for de som ønsket det og bidro på gudstjenester med tale, drama og vitnesbyrd. På kveldene var de mye med bibelskolestudentene og lederne i menigheten og knyttet sterke bånd til folkene der.

– Har aldri møtt så gjestfrie, kjærlige og gavmilde folk noen sinne! Det var en tårevåt avskjed da vi reiste fra dem.

De to siste ukene bodde de i hovedstaden Phnom Penh og hadde engelskundervisning i en menighet, og ble sendt ut til ulike landsbyer og hadde opplegg for barn der. De talte også på gudstjenester og hadde seminarer for unge og gamle. Det var både utfordrende og lærerikt.

Tilbake til Kambodsja

I vår hengte hun seg på den samme turen, men denne gangen bare for et 10 dagers opphold. Denne gangen reiste hun med et team fra IMI, bestående av ACTA studenter og frivillige fra menigheten både unge og gamle, i alt 38 nordmenn. De to oppholdene i landet opplevde hun veldig forskjellig.

– Da jeg reiste ned igjen visste jeg hva jeg kom til. Jeg kjente folk og de sa de hadde savnet meg. Denne gangen fikk jeg snakke med dem på en annen måte, og fikk

også være med på større ting. Vi var blant annet med på en godhets- og evangeliseringsaksjon som de der nede selv hadde satt igang. Ledere fra IMI hadde bare vært med litt i planleggingen, og var imponert over hvordan lederne der utførte denne aksjonen, uten tidligere erfaringer med noe liknende.

Sterke inntrykk

Tre dager var de ute i ulike landsbyer fra kl 7-18, som bød på opplevelser som ikke er så vanlig for en norsk ungdom.

Fra 7-12 hadde et team med lokale et fantastisk opplegg for barna, hvor de fikk opplæring i tannpuss og var med på sang med kristent innhold,

Over 150 lokale ledere bad for alle syke som ville ha forbønn. Flere som kom på krykker og slepte beins etter seg, gikk hjem med faste skritt. FOTO: NORMISJON

dans og konkurranser. Til slutt fikk alle barna utdelt hver sin gave som var pakket og sendt fra Australia. Samtidig som dette forgikk ble rundt 70 lokale kirkeledere, blandet med nordmenn, sendt ut på hjemmebesøk for å evangelisere og invitere til møte klokken to. Hver dag var det i gjennomsnitt 800 barn og over 800 voksne på stedet. På møtet for de voksne var det lovsang, forbønn, vitnesbyrd av lokale kirkeledere og tale av Terje Høyland, som er den internasjonale lederen i IMI, og som sammen med en del andre, har stått i spissen for samarbeidet med menigheten der.

– På et av møtene kom over fire hundre mennesker for å ta imot Jesus. Mange kom for å bli bedt for, og mennesker ble kvitt plager.

– Hva gjør det med deg, å være vitne til og del av noe slikt?

– Jeg kjenner at det er stort å vite og se at Gud har en slik omsorg for sine, og at jeg får være med å dele dette med mennesker. Det gjør meg også enormt glad å tenke på at vi har en himmel i vente, hvor alle sorg og mangler ikke skal finnes mer.

– Hva kunne dere bidra med, og hva synes du selv du fikk ut av oppholdet?

– Jeg fikk mye kjærlighet fra menneskene jeg møtte og lærte mye av familien min der nede. De har en enorm tro og tillit til Gud og hengir livet sitt radikalt til kallet om å gjøre mennesker til disipler, som var oppdraget Jesus gav. Jeg ser opp til dem og håper å ha blitt påvirket av dem! Jeg fikk også nye perspektiver på ting. Da jeg kom hjem etter det første oppholdet gikk jeg en dag opp på en høyde og så ut over Stavanger – ikke et blikktak å se, bare flotte hus. Ingen skur. Likevel sitter vi hjemme hos oss selv og holder pengene og livene våre for oss selv. I Kambodsja deler de det de har med hverandre, og kommer du hjem til noen, gir de deg det beste de har, og viser en veldig gjestfrihet. Det gjorde inntrykk. Det jeg opplevde jeg kunne gi dem var kjærlighet gjennom handling, gi dem oppmuntning og oppmerksomhet, og heie på dem for det de gjør.

Hvordan hjelpe best?

– Har dere som studenter drøftet hva som er best måten å bidra i et land som Kambodsja?

– Vi har snakket litt om det og jeg har tenkt en del på det, men har ikke kommet på et veldig fornuftig svar. Min erfaring er i alle fall at forkyn-

nelse og diakoni skal gå hånd i hånd. En må både forkynne og vise Guds kjærlighet i omsorg. Det er vanskelig å vite at vi sitter med så mye penger, når de trenger penger i arbeid med å bygge opp en ny kirke. Samtidig tror jeg ikke det beste vi kan gi dem er penger. Kanskje er det vel så viktig å arbeide sammen med dem og støtte dem.

– Ville du kunne blitt i Kambodsja, og leve under de samme vilkårene?

Anna tenker seg om.

– Det er lett å si nå. Hadde jeg fått et kall til å dra dit, så håper jeg at jeg hadde gjort det!

– Drar du tilbake til Kambodsja?

– Jeg håper og ber om at jeg kan komme tilbake, og ønsker å være åpen for det. Men jeg har ikke lagt noen planer.

Først må jeg få fordøyd de inntrykkene jeg har fått fra disse to oppholdene. Jeg kjenner at noe har blitt gjort med meg, som blant annet handler om penger. Ikke først og fremst om forvaltningen av penger, men mer om hva livet mitt skal styres av.

– Er tjenesten viktigere enn karrieren?

– Ja, jeg vil at min karriere skal være en del av tjenesten, at det jeg jobber med skal være knyttet til det kallet vi har som kristne og at det skal være en plass eller et yrke jeg spesielt er sendt til.

Anna studerer i år K/RLE (kristendom, religion, livssyn, etikk) i tillegg til et studiopplegg i ungdomsarbeid, og sikter seg inn på lærerstudiet. Men mye er enda åpent.

– Vi får se etter hvert, avslutter hun.

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM MORGENGRYET

Over sjøen og skjærene ruger en mægtig stilhet – det var, som selve sønnen hvilte tætt og tungt paa havets urørlige flate. Den eneste lyd i al denne dødsstille dunkelhet var vandets sagte rislen og raslen langs skjeggens sider og vore aarers slag i tollegangene.

Sjøpapegoier (1908), s. 65

SCOTT OM BEDSTESTUA

Men nu har jeg funnet ut imens, at dette med bedstestua er noget, som tør være et tidens tegn. For naar jeg husker noie efter, saa er sørlændingen ikke saa alene om tingen. Vi har en mængde slike indretninger om i landet – indretninger, som med al sin prunk og sir er likesaa golde og smakløse som sørlændingens bedstestue. Endog kridtpuddelen mangler ikke – jeg husker en saadan helligdom, hvor den til og med har krone paa hodet. De bærer heller ikke bud om kultur og tradition, og de skal visst ikke vække nogen skjønhetsans – de er kun til, fordi det er fint!

Sjøpapegoier (1908), s. 92-93

SCOTT OM GUD OG ORDENES BEGRENSNING

Viden om Gud blir derfor anelse om Gud, som ikke kommer til oss gjennom vore vanlige sanser og ikke kan gripes med vore sansere og bevises på videnskapelig maate – jeg tror nok du vil være enig i det. Naar vi nu skal meddele denne anelse til hverandre, griper vi som oftest til ordet – det skal med sine forskjellige lyd uttrykke disse følelser og anelser, dette vare indi os, dette utsigelige noget – og her har ordet sin svakhet, og her mener jeg at det kommer til kort. Det kan derfor ikke bli et fuldtgodt og helt anskuellesmiddel, det vil alltid bli noget igjen, som ordet ikke faar med, det kan derfor bare tjene som et ufuldkomment verktøi til at uttrykke vore tanker, men aldrig aldrig forklare dem helt!

Hyrden (1927) s. 126-127

Fra en av aksjonsdagene. Et lokalt team fra Phnom Penh holder søndagsskole for 800 barn i en landsby. FOTO: NORMISJON

Imponerende av en i utgangspunktet fattig kirke å gjennomføre en prikkfri festival. Gi middag til over 5000, ordne sikekrhet og parkering. Her fra sykkelparkeringsplassen. FOTO: NORMISJON

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSEPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

TAKK for at du hjelper oss å kildesortere!

Den norske kirke i Grimstad har vært miljøfyrtårnbedrift en stund allerede. Nå tar kirketjener Håvard Backe og de andre kirkegårdsarbeiderne et ekstra tak for å bli enda mer miljøvennlige. Til det ber de om hjelp fra publikum. Nye dunker for avfall og forklarende skilting skal bidra til at avfallshåndteringen blir bedre og mer rasjonell.

Da Agder Renovasjon kom for å sjekke hva som skulle til for å få godkjenningen, var de overrasket over hvor langt kirken allerede var kommet. Nå når våren er like rundt hjørnet, og aktiviteten på kirkegården øker etter vinteren, tar kirkegårdsarbeiderne enda noen steg for å bli enda bedre. Kildesorteringen skal bli bedre.

– Har ikke publikum vært flinke nok til å sortere?

– Vi kan vel si at forbedringspotensialet er stort, smiler kirketjener Håvard Backe.

– Hvilke tiltak gjør dere for å få til en bedring?

– Vi skal blant annet sortere ut plasten. Derfor har vi satt opp en ny dunk til dette på hver sorteringsstasjon. For at publikum skal forstå hva som hører hjemme i hver av de tre dunkene «plastavfall», «bio-

logisk avfall» og «restavfall», har vi fått utarbeidet en plakat som viser hvordan de vanligste avfallssortene skal sorteres.

– Hva er det som har vært uklart?

– Det meste kjenner folk til utifra kildesorteringen de gjør hjemme, men det er noen forhold som det ikke er så lett for publikum å vite om. Det at kranser ikke er biologisk avfall, høres jo rart ut. Grunnen er at kransene er bundet med fiskesene, som er plast. Derfor kan de ikke komposteres. Det er synd, for vi skulle gjerne hatt halmen som er basisen i kransene med i komposten. Derfor må de dessverre gå i restavfallet. Inntil produsentene gjør noe med det, må det være slik.

– Det høres ut som en oppfordring til produsentene?

– Ja, hvis de kunne gjøre

noe med det hadde vi blitt glade!

– Men gravlysene da, hvorfor skal ikke de i plastavfall?

– Det er fordi de inneholder stearin, og ofte også en metallidel. Derfor må de også i restavfallsdunken.

– Stein skal også i restavfall. Hvorfor det?

– Steinene ødelegger kompostkvernen. Derfor vil vi ikke ha dem oppi det biologisk avfallet.

– Er dere ellers fornøyd med publikums innsats på kirkegården?

– I det store og hele er folk flinke til å stelle gravene, og det er kjekt å samarbeide med brukerne. Vi opplever at vi har et felles ønske om at det skal være stelt og pent rundt omkring. Men et par ting kan publikum merke seg: Det skal ikke oppbevares lys, redskaper eller andre ting bak gravsteinen. Det ingen hagebod, for å si det sånn. Det vanskeliggjør arbeidet med å slå gresset helt inntil steinene. Et annet forhold gjelder gravlykter. De skal stå inni gravfeltet, ikke ved siden av. Det er det samme forholdet her, at det kompliserer slåtten når gjenstander står ute i mellomrommene mellom gravene.

– Hva skal folk gjøre om det er noe de lurer på?

– Spør oss som arbeider

her. Vi hjelper gjerne til om det er noe de trenger hjelp til. Om noen trengte litt ekstra plantejord til graven, kan de få det fra komposten vår.

Håvard Backe understreker at det ikke er bare for å innfri Miljøfyrtårn-kravene de gjør dette.

– Nei, det handler også om at arbeidet vårt skal bli mer rasjonelt, samtidig som det selvsagt er viktig for oss også å gjøre vårt for å få til en mer miljøvennlig søpperhåndtering.

– Er det bare på kirkegården dere har sett mulige gevinster?

– Vi har gjort en større jobb med varmestyring inne i kirken. De gamle rørovnene under benkene er byttet med strålovnere som er montert oppunder setene. Slutt på smeltede skotupper, smiler Håvard.

– Nå senker vi temperaturen til 12 grader om natta. Det er både for å spare energi, men også for å bedre luftfuktigheten og skåne den gamle kirkekunsten. Dette arbeidet skjer i samarbeid med riksantikvaren.

Andre ønsker

– Har kirketjenerne noen uoppfylte ønsker for kirken og kirkegården?

– Jeg hadde gjerne sett at vi fikk til mer på informasjons- og guidesiden. Det skulle vært enklere for besøkende å få informasjon om stedet og historien. Det er veldig bra at vi har guider som kan vise rundt grupper, men det skulle vært mulig også for enkeltbesøkende å lese eller lytte seg til informasjon om Fjære kirke når de kommer hit.

Om ikke så lenge skal kirkegården igjen prydes av blomster og friskt grønt.